

Iacobi Menochij

sta in l. si ex cautione in verbo. Quero in materia. nu.
5. qui magis in specie hoc affirmat & scribunt alii mul-
ti quos infra referam.

Rursus negari non potest, qui n prædictæ attestatio-
nes & coniecturæ supra consideratæ vrgentem faciat
coniecturam aequipollente probationi semiplena, ita
10 quod deferri potest prædictum iuramentum † proba-
tionis suppletorium dicto dom. Hieronymo Garotto
actori; Sicuti egregiè tradit Cacialupus in dicta le. ad-
monendi n. 158. post. Baldum quem refert idem re-
spondit Alex. in conf. 53. nn. 6. lib. 1. Nec repugnat,
conclusum fuisse in causa, & Dominos Garottos nun-
quam hoc in iudicio petuisse sibi deferri hoc iuramen-
tum; quia respôderetur, illustres ac præstantissimos Do-
15 minos iudices huius causæ posse & nunc ex † officio iu-
ramentum hoc ipsis Garottis hoc est Magnifico Do-
Hieronymo deferre, sicuti scribunt Baldus in l. bona
fidei. C. de rebus cred. & iureiura. & ibidem Salicetus;
sic & Romanus in l. admonendi n. 22. ff. de iureiura
& ibidem Curtius Sen. num. 9. Alex. in conf. 53. n. 5.
li. 1. & in conf. 103. n. 9. lib. 7. & Grattus in confil.
42. n. 7. lib. 2. Non etiam obstat si dicatur, hoc iu-
ramentum suppletorium non deferri in causis magnis,
& in quibus de ingenti quantitate pecuniarum agitur,
ut tradunt Alex. in conf. 39. in fine lib. 5. Corneus in
conf. 58. col. 3. n. 1. lib. 3. Nam respondeatur, quod etiā
in causis grauius & ingentis summa defertur hoc iu-
12 ramentū, † quando actor probauit aliquid plusquam
semiplene; sicuti affirmant Romanus in l. admonendi
nu. 34. ff. de iureiura. Alex. in conf. 122. n. 7. lib. 2. in
confil. 42. in fine. libr. 3. & in conf. 103. n. 9. lib. 7. Cor-
neus in conf. 135. in fine. libr. 1. Crauet. in conf. 73.
nu. 26. & conf. 198. num. 10. qui alijs multos eiusdem
opinionis doctores refert. Quod vero nostro in casu
Dom. Garotti plusquam semiplene, immò plenè pro-
bauerint, ex iam dictis supra manifestè constat.

Non etiam repugnat si obiciatur, Dom. Garottos
non mouisse iudicium aduersus prædictum habreum
respectu fraudationis confessata coram dictis tribus te-
stibus. Sed solùm pro fraudatione cōmissa ab ipso ha-
breo pro illis mercibus, quæ e ciuitate Venetiā vehi-
fecit vñā cum illis rebus Cafanouæ: quia responde-
tur, immò dom. Garottos litèm intentâ contradictrī
hebreo pro dicta fraudatione confessata; sicuti mani-
festè legitur ex precibus à se correctis Serenissimo D.
Duci, & ex relatione Illustris Magrantius; ac etiam ex
prosecutis & capitulatis ab eodem habreto pro sua de-
fensione.

13 Non obstat etiam, si dicatur, hanc causam † cense-
ri extinctam morte dicti habrei, qui fraudem commi-
ssisse confessus est: quia respondeatur, immò nō else ex-
tinctam. Sed contra eius filios, & hæredes transmissa: quemadmodum respondeant Paulus in leg. fraudati
in princ. & Vlpianus in le. commissa. ff. de publica. &
vegitgal. vbi Bartolus, & reliqui.

Non repugnat demum, quod Serenissimus D. Dux
anno 1598. aboleuerit omnia crimina à dicto habreto
iam perpetrata, ordinaueritque aduersus eum non el-
se aliquo modo procedendum: quia respondeatur, præ-
dictam abolitionem † & liberationem intelligi respe-
ctu pœna fisca Ducali applicanda: non autem de pœ-
na delata & questiæ dictis dominis Garottis causa fra-
udationis ab ipso habreto commissa; vt scribunt glo. in l.
venia. C. de in ius voca. vbi Bartolus Fulgosius & alij,
quos refert ibidem Iason. num. 10. Idem scribunt post
alios Afflictus in cap. 1. in §. Committentum nu. 122.
tit. Quæ sint regala, Parisiis in confil. 1. nu. 4. lib. 4.
Boerius in q. 65. nu. 3. Aegidius Bosius in Tract. cau-
sarum criminalium, tit. de remedij ex sola Clemencie
Principis. nu. 23. Gramm. in confil. 34. n. 2. in cri-
minalibus & in uoto ultimo num. 10.

S V M M A R I V M.

Concludo itaque condemnando esse prædictos he-
redes dicti Iosephi habrei fraudatoris soluere summa
liquiditatam iuramento dicti Magnifici Dom. Hiero-
nymi Garotti.

- 1 Legitimandi priuilegium com. Palatinorum non loco lo-
cum quo ad natos Ducum, Baronum.
- 2 Baronum filius esse natos ex condominis Beregnardi.
- 3 Baronem dici inuestitum de plebe.
- 4 Machanei oppidum in Dominio Mediolani esse de Iurijs.
Mandelleris.
- 5 Barones dici quibus datum ut loci merum, & mixtum
Imperium. n. 6.
- 6 Fendatarum quem libet simplicem in Regno dici Ba-
ronem.
- 7 Comites Palatinos Capras Mediolanenses, non posse le-
gitimare filios magnorum nobilium, ex verbis eorum
priuilegiis.
- 8 Magnates sunt qui dicuntur Magni nobiles.
- 9 Comes Palatinus Capra non legitimat ad feuda.
- 10 Legitimationem ad feuda esse de rerunatis.
- 11 Legitimandi etiam ad feuda facultatem dare verbis ge-
neralibus contra. nu. 12.
- 12 Legitimandi ad feuda facultatem, non intelligi ad feu-
da nobilia.
- 13 Filios iuris presumptione dici cum marito generatus.
- 14 Legitimari potentem debere probare se filium eius de-
quo agitur.
- 15 Legitimum ex oratoria natum non posse ex Institu-
tione nobili patri succedere.
- 16 L. Miles. §. defuncto. ff. ad l. Julian de adult. declarata.
Filium natum ex adultero in absentia mariti, summi pro
adulteri filio.
- 17 Filiationem non probari, in præiudicium tertij, ex eo quia
testator filium nominet.
- 18 Dispensati non legitimati dici: natum ex eis inter quos
matrimonium esse non poterat.
- 19 Dispensationem de spuria desiderare citationem.
- 20 Legitimum succedere in allodialibus, & feudo bare-
ditario.
- 21 Legitimationis priuilegij defectus oēs tolle ex clausula
illa ex certa scicet in scilicet Princeps scribat. n. 23.
- 22 Clausulas nil operari in priuilegiis, nisi procedat causa
cognitionis.
- 23 Priuilegio vti volenti vti concessio familia vi glo. omni-
bus Castillioneos, probare teneri se esse de hac familia.
- 24 Comites Palatinos Mediolani ex decreto Ducali sine
liuertia non posse uti suo priuilegio.
- 25 Priuilegium concessionem ab Imperatore morte expirent.
- 26 Spuriorum citare debere agnatos ad suam disputationem.
- 27 Spurios ex coitu damnato, non succedere patri ab inte-
stato.
- 28 Legitimatissimis non succedere in Fendis ex no. Mediolani con-
stit. ab anno 1499. in futurum.
- 29 Constit. Mediolani titulo de feud. cap. ne benef. memo-
ria: esse intelligendam de descendenteribus à primo in-
uenito.
- 30 Feuda Mediolanzi non transire nisi ad primi acquirentis
descendentes.

F A C T I S P E C I E S .

P Erillus D. Iohannes Tolentinus Mediolanensis
Consiliarius Illustrissimi atque Excellexissimi
D. Fracisci Sforza primi Duci Mediolani anno 1452.
fuit ab eodem Duce donatus Castro seu oppido, eiusq; iu-
risdictione ac multis prædijs Bereguardi & inuestitus
de feudis

Consilium MCIX.

17

Initium à Domino.

C O N S I L I V M . M C X .

de feudiis oppidorum Solerij & Cornienti agri Alexan-
drini, pro se filijs, & descendenteribus masculis legitimi-
nis &c.

Decessit dictus Dom. Iohannes, relicto solo Nicolao fi-
lio naturali suscepto ex Lisa eius Concubina; qui quidē
Nicolao fuit Consiliarius Illustrissimi atque excellen-
tissimi DD. Duci Ludouici Sforza poseditq; hic do.
Nicolao dicta Castra Oppida, & iurisdictiones; sicu-
ti ab eius patre possessa fuerint.

Vita functus est predictus do. Nicolao, relictis duo
bus filiis masculis, hoc est do. Ludouico & do. Ianna, qui
ambo fuerunt Equites & armorum ductores, qui inter-
se diuiserunt predicta Castra & oppida. Ianni obti-
git feudum Solerij & dimidia Castræ seu Oppidi Bere-
guardi. Ludouico uero obuenit feudum Cornienti & al-
tera dimidia oppidi Bereguardi.

Ex Ludouico natu sunt Domini Bellisarius, Nico-
laus & Baldus, ex do. Bellisario, natus est do. Fabricius
naturalis legitimatus tamen. Ex do. Nicolao orti sunt
Dom. Ludouicus & Octavianus naturales pariter. Sed
legitimati. Ex dom. Baldo nati sunt dom. Ludouicus,
Bellisarius & Franciscus, filii naturales & legitimati &
ex do. Francisco orti sunt domini Iohannes, Nicolaus, &
Christophorus filii naturales & legitimati. Ex do. Iohan-
ne vero secundo genito dicti do. Nicolaus primi nati sunt
domini Antonius & Alexander, ex do. Alexander natu-
sus est do. Io. Baptista, qui sine filijs decepit. Ex dicto
do. Antonio vero natus est do. Io. Franciscus qui dece-
dens reliquit do. Nicolaum filium naturalem legitimatum
tamen Anno 1568. predictus do. Io. Franciscus item
mouit aduersus Dominos Ludouicū & Octavianum fi-
lios naturales dicti do. Nicolaus secundi, qui anno 1565.
condito testamento instituerat heredes dictos eius fi-
lios etiam in bonis feudalibus. Et casu quo dicti filii ef-
fident in capaces in isti tuerat dictum do. Io. Franciscum
in feudis & bonis non allodialibus. Nec non etiam in
quibusunque alijs bonis tan feudalibus quam non, in
quibus dicti eius filii succedere prohiberentur, & eorū
essent in capaces. Petij itaque dictus dom. Io. Fran-
ciscus declarari dictos dominos Ludouicum, & Octa-
vianum tanquam illegitimè natos esse incapaces bono-
rum feudalium, sciq; portionis Castræ Cornienti & Bo-
reguardi.

Verum prædicti fratres responderunt, se capaces
fuisse effectos ob dupplicem legitimationem. Alteram
factam à Magnifico, & præstantissimo do. Franciscu-
Capra iurisconsulto Milanensi Comite Palatino. Alie-
ram ab Illustrissimo, & admodum Reuerendo do. Phi-
lippo Castelliono Senatore. Comiteq; Palatino, aduer-
sus prædictas legitimationes oppositi & fuerunt multa vi-
tia, multique defectus: pendente hac lite, decessit dictus
do. Io. Franciscus relicto dom. Nicolao legitimatus,
qui item reassumpit aduersus dominos Iohannem, Nico-
laum, & Christoforum filios do. Francisci occupatores
dictorum bonorum ob mortem dictorum dominorum
Ludouici & Octaviani? Queritur de validitate dictæ
legitimationis dominorum Ludouici & Octaviani; &
an capaces vel non fuerint.

Et communem loquendi usum esse, consuetudinemq;
quod Barones dicuntur, qui in Castro uel oppido ha-
bet iurisdictionem imperiumque merum ex mixtum,
testantur Baldus in cap. innotuit. nu. 18. de elect. & in
cap. 1. Marchio num. 5. de ijs, qui feudum dare possit.
Curtius lun. in dict. confil. 212. n. 10. li. 3. & in Tract.
feudorum, in secunda parte tit. de feudis laicorum n.
3. in fine. Bosius in dicto tit. de Principe. num. 4. &
Alciatus in lib. 5. pareg. iuris cap. 16. & clarum est,
quod

quod multis in provincijs & regnis habentes in aliquo Castro & oppido iurisdictionem, ac merum mixtumque imperium appellari Barones. In Hispania non solum illi, quibus concessum est Castrum vel aliud feudum cum titulo & dignitate specialiter Baronie. Sed etiam qui Capitanei & magistri valasiones vocantur; affirmat Celsus Hugo in consil. 2. num. 7. in fin. Idem quoque apud Lusitanos obseruari testatur Alarus Vascus Lusitanus in Tract. de iure Empytorico. q. 30. n. 20. sic & in Regno Siciliae quilibet simplex feudarius appellatur Baro, ut scribit Intrigolius Siculus in Tract. de feudis q. 8. n. 6. Idem hoc in Mediolanensi Dominio obseruari affirmant Curtius Iunior. & Bosius in locis supra allegatis.

Secundò accedit quod Comes iste Palatinus legitimare nō potest filios illegitimos magnorum nobilium; sicuti manifesta sunt sui priuilegiū verba. Porro certū fatus est, predictos Ludouicū & Octauianū fuisse filios magni nobilis, nemp̄ illustris dō. Nicolai secundi, qui fuit filius illustris dō. Ludouici Equis & armorum duotoris, ac ex dominis Oppidi Bereguardi & ex feudatariis Cornienti. Qui quidem ambo magni nobiles iure dicebantur: cum magnus nobilis non alius sit, quam is, qui alio nomine magnates & appellatur à Bart. in l. r. col. vlt. num. 100. C. de dignita. lib. 12. & Tiraquellus in Tract. de nobilitate cap. 35. num. 32. qui n. 33. in fine, ad rem nostram subiicit ex Baldoin cap. innotuit. n. 18. de electro, priuilegium legitimatum di magnates, intelligi de Nobilibus, qui sunt in aliquo potentatu si est Baro, vel habet regalia aliquo in loco, sicuti habebant præfati domini Nicolaus, & Ludovicus, qui illis in Oppidis Bereguardi & Cornienti obtinebat, & nunc eorum descendentes obtinent merum, & mixtum imperium.

Tertiū suffragatur, quod Comes iste Palatinus nō obtinet priuilegium, & facultatem legitimandi ad feuda, atque ita filios eorum, qui de feudo sunt, inueniunt. Ita sanè scribunt Signorolus in consil. 219. Quidam dictus Iannulus in primo dubio Alex. in consil. 160. col. 1. lib. 2. Décies in consil. 76. num. 1. vers. tertio aduerendum & in consil. 389. n. 5. laton in consil. 70. n. 2. lib. 3. & in consil. 152. col. 2. vers. item in generali li. 4. Parisius in consil. 3. n. 3. & in consil. 14. n. 29. libr. 2. qui alios refert, sic & Brunus in consil. 1. n. 57. & in consil. 10. n. 29.

Nec repugnat, quod quando verba sunt t̄ generalia, ex quibus colligi potest, legitimandi facultatem cēseri datam, esse datam quod ad feuda, legitimare sic posse. Ita Ruinus consil. 69. num. 18. lib. 3. Socin. Sen. in consil. 3. col. 2. lib. 3. Tiraquellus in Tract. le morta saifit leuiu, in quarta parte declaratione quinta n. 10. & idem in Tract. de legibus connubial. in glo. 5. n. 89. Craue. in consil. 297. col. pen. Nam respondet, hoc in legitimandi priuilegio non legi verba ita generalia, ex quibus colligi iure possit data facultas legitimandi ad feuda.

Non etiā repugnat quod clausula illa derogatoria ad cap. naturales tituli de feuda fuerit controversa, quā alioqui esset superfluo adiecta, nisi diceremus, datam fuisse facultatem legitimandi etiam ad feuda.

Nam respondetur, prædictam clamationis fuisse a die tam vel errore, vel ignorantia notarii: quia si voluerit Imperator concedere facultatem legitimandi etiam ad feuda id ex presisset claris verbis specialiter: sicuti necessariam esse t̄ speciale explicationem affirmant præcitatī doctores.

Quarto admisso potuisse legitimare etiam ad feuda: attamen non intelligitur quod possit legitimare ad feuda nobilia, qualia hæc sunt. Ita sanè Baldus in l. eam quam n. 42. vers. quarto, vtrum legitimatus ē de fideicom. & ibidem Alex. in additionibus, Anch-

ranus in consil. 308. col. 2. vers. tertio mouet, & Tiraquellus in Tract. de nobilitate cap. 24. n. 18.

Quintò uel ea ratione etiam est nulla & inualida hæc legitimatio: cum facta fuerit de dictis dominis Ludouico, & Octauiano tamquam filii & procreatī à domino Nicolao: cum tamen Iustina dictorum filiorum mater eo conceptionis tempore ac etiā nativitatis esset coniugata: sicuti ipsem dō. Nicolaus tuis in precibus oblati dō. Comiti Palatino affirmavit; & proprieā di 24. t̄i filiū t̄ iuris præsumptione dicuntur generatiā marito dicta Iustina l. miles defuncto. ff. ad legem Iuliā de adulter. copiōe differui in lib. 2. de arbitriariis iudicium. casu 89. n. 20. Quo fit, ut necesse fuerit contrariis conjecturis & præsumptionibus probare: immo dictos dominos Ludouicum & Octauianum fuisse procreatōs à dicto dom. Nicolao. Id quod cum faciat minime fuerit, sequitur legitimationem esse nullam & inualidam: quemadmodum in specie post Si gnorolum, Barbatiam, & Parisum respondit Rolandus in consil. 89. n. 39. lib. 1. Idem consuluit Alciatus in responso 496. n. 3. secundum impressionem antiquam Lugdunensem. Idem sensit Socinus Iunior in consil. 100. num. 2. lib. 2. secundum hanc opinionem idem ego ipse respondi in consil. 519. num. 30. libr. 6. His accedit quod egregiē & ad rem docuit Corneus in l. 51. pater. n. 5. C. de hæred. insit. non valere inscriptionem hæredis factam à diuine, qui cognoverat mulierem nuptam, & cum peperisset, contante ipso matri inonio, receperat partum tamquam filium sibi natum, & illum legitimari postea curauit: & tandem ipsum hæredem instituerat, vt filium & legitimatum. Et inquit Corneus, sic vidisse consultum. Et forte hoc consilium est illud Barbatæ in consil. 27. in secundo dubio num. 21. lib. 1. Nec repugnat, si dicatur, quod saltē dom. Octauianus dici debet filius dicti dom. Nicolai: quia & si dicta Iustina eius mater erat nupta: attamen maritus t̄ aberat tempore conceptionis nativitatis dicti dom. Octauiani, quo casu præsumitur ipsum dom. Octauianum fuisse procreatū à dicto dom. Nicolao; sicuti declarando dictam l. miles. §. defuncto. ff. ad legem Iuliā de adulter. scripsi in dicto casu 89. n. 32. Nam respondetur, non fuisse probatum, quo tempore absētē cœperit dicta Iustina maritus. Immō nec adhibenda est fides assertioni dicti dom. Nicolai: cū nec credatur patri t̄ suo in testamento nominati aliquem suum esse filium, quando agitur de alterius præiudicio; quemadmodum scripsi in dicto casu 89. n. 77.

Sexto & vltimo, hæc non est uera legitimatio, (& si eam hoc appellari nomine) Sed dispensatio t̄ ex quo duō iij filij Ludouicū scilicet & Octauianū nati sunt (si modo ita est) à dicto dom. Nicolao & Iustina, inter quos matrimonium esse nō poterat iure diuino pōtētio, Cæsareo impedientibus: cum tunc Iustina esset altera nupta. Ita sanè auctoritate triginta sex doctorum, quos longa serie congesi in consil. 842. n. 10. lib. 9. Atq[ue] in dispensatione t̄ facienda requiritur citatione eorum, de quorum inter se & præiudicio agi potest: sicuti Alerant Curtius Senior in consil. 74. super memorata col. 15. & 16. Socin. Sen. in consil. 246. n. 5. & 6. lib. 2. Decius in consil. 307. n. 10. & in consil. 316. n. 3. Ruinus in consil. 87. num. 2. & in consil. 90. num. 3. lib. 2. Hos & alios nonnullos retulit & probauit in consil. 459. num. 48. lib. 5. in consil. 810. num. 22. & in consil. 842. num. 43. libr. 9. Requiritur etiam in dispensationem cognitione causæ: sicuti post alios responderunt Parisius in consil. 12. n. 158. lib. 2. & Curtius Iunior in consil. 75. num. 4. Et idem ego ipse scripsi in consil. 629. n. 15. libr. 7. & in dicto consil. 842. n. 40. lib. 9. Nec obstant nunc aliqua, quā aduersus prædicta obiecti posse videntur.

Primo repugnare videatur, quod sicuti t̄ legitimatus

succedere potest in bonis merē allodialibus patris legitimantis, ut notissimum est, sic etiam admittitur ad successionem feudorum hereditariorum; vt scribunt Aflictus in decis. 195. Curtius lun. in consil. 1. col. 8. n. Parisius in consil. 4. n. 32. lib. 1. & ego ipse in consil. 810. n. 10. & 14. lib. 9. & in consil. 934. num. 7. & n. 10. lib. 10.

Respondetur vno verbo legitimatum quidem succedere etiam in feudo hereditario: si tamen ritē & re de legitimatus fuit; sive si legitimatio valida est, id p̄ nō cōtingit in casu nostro, vt lupa demōstramus.

Secundo obstat videatur, quod Comes ipse Palatinus pro summa auctoritate, & facultate sibi concessa ab Imperatore legitimationem hanc fecit: adhibitis clausulis illis: ex certa scientia, &c. & de plenitudine potestatis, &c. Quæ quidem solent tollere omnem defē-

22. etum, qui aduersus t̄ legitimationem obiecti posset. quemadmodum affirmant Curtius Iunior in consil. 157. n. 7. Parisius in consil. 1. n. 140. lib. 1. & Hieronymus Gabriel in consil. 30. n. 6. lib. 1.

Respondeat prædictas clausulas, ex certa scientia, & de plenitudine potestatis operari tunc suos effectus, 23. quando t̄ princeps, qui eis vīs est, factus fuerat certior defectum: sicuti declarat Castren. in consil. 84. Quæstio ista in fine, & in consil. 125. Dubitatur primo in fine, lib. 2. Socinus Sen. in consil. 164. num. 7. vers. secundo respondeo li. 2. Decius in consil. 198. col. pen. Gozadinius in consil. 5. n. 15. & Celsus Hugo in consil. 24. 73. n. 52. Hinc dicimus, prædictas clausulas t̄ nichil operari, quando adhibita prius non fuit causa cognitio, quemadmodum responderunt Alex. in consil. 121. n. 4. lib. 4. Ruin. in consil. 98. n. 10. lib. 4. Socin. Sen. in dicto consil. 164. n. 6. Curtius lun. in consil. 142. n. 8. in fine & in consil. 170. n. 32. Gratus in consil. 5. n. 15. in fin. & Hartmannus Pistor in questionibus feudalibus q. 40. n. 41. & num. 47.

Secunda est dubitatio; an prædicti domini Ludouicus, & Octauianus constent ritē & rectē legitimati ex alia sive secunda legatione facta à perillultri, & admodum Reuerendo dom. Philippo Castellioneo Señatore Mediolanensi. Et quidem respondentum est; nec ritē nec rectē fuisse legitimatos.

Primo, quia & si constat Sigismundum Imperatore creasse Comites Palatinos illos omnes ex familia Castellionea, qui tunc erat hac in vrbe & eius diocesi: Et eorum descendentes masculos, per lineam masculinam, attamen non constat quod dictus dō. Philippus esset ex illis descendantibus: & præsertim cum à concessione prædicta Imperatoris Sigismundi vsque ad tēpus factæ legitimations fluxerint centum & triginta nouem anni. Constat itaque debuit dictum dom. Philippum fuisse vnum ex dictis descendantibus. Ita in 25. individuo huius priuilegij ab Imperatore Sigismundo concessi familia Castellionea de legitimando illegitimē natos, responderunt tres iij grauissimi & præstissimi doctores, nemp̄ Curtius Sen. in consil. 16. incipit Clarus vir Iacobus col. 11. vers. quinto demonstratur, Vincentius Paleotus inter consilia, eisdem Curti in consil. 17. col. 4. in fine. ver. sed circa quintā considerationem & Socin. Sen. in consil. 246. col. 1. vers. circa primum lib. 2. qui dixit, te habere hoc pro absoluto prædictos fecutus est. Parisius in consil. 2. n. 12. lib. 2. Et simile respondit idem Curtius Sen. in consil. 74. super memorata col. 2. nemp̄, quod is, qui assertit se esse ex hæredibus & successoribus Comitis Palatini; cui concessum fuit priuilegium legitimandi pro se hæredibus & successoribus suis, probare: cum sit quætas, quæ eius iurisdictionem & potestatē fundat.

Non enim sufficit, quod quis dicat, se esse ex familia Castellionea: Sed probare debet se esse ea, cui concessum est priuilegium: cum non solum in hac ciuitate & diocesi Mediolanī. Sed etiam Mantua & alijs fortes in Italia ciuitatibus extensae familiæ huius cognominis de Castelliono. Et accedit, quod fieri facile potest, quod prædictus dom. Philippus fuerit ex alia familia, & deinde aggregatus fuit Castellionea: quemadmodum sape concurrunt in Ciuitate Genuæ & hic Melchior Palaez in Tract. maioratum parte secunda q. 4. illatione illatione octaua nu. 2. & 3.

Secundò admisso etiā vīri præiudicium, & quod præfatus dō. Philippus fuerit ex Comitibus Palatinis familiæ Castellionea: attamen vī non potuit illo prius uilegio Cæsareo sine t̄ licentia Ducis Mediolani: cum ita cautum sit antiquo Decreto Ducis Philippi Mariae edito anno 1442. quod sanctum est, quod nemo impetrare possit aliquod priuilegium legitimandi illegitimē natos in hoc Dominio Mediolani & Comites Palatini vī non possint impetratis priuilegijs sine licentia ipsius Ducis Mediolani. Ita refert Aegidius Pöllus in Tract. causarum criminalium in titulo de Principe n. 184. cum ergo & anno 1556. quo facta est legitimatio huius Domini Mediolanis esset (Hoc colligitur ex prima legitimatione facta a dō. Capras, qui licentiam vī di suo priuilegio impetraverat anno 1555. mense Ianuarii) Dux Philippus secundus gloriose recordationis, cui an. 1554. Carolus V. Imperator invictissimus eius pater hunc Mediolanis Ducatum renuntiauerat, sequitur dicendum licentiam t̄ vī & priuilegio impetrati debuisse ab ipsa Regia Maiestate & conlectanter, legitimati redditur nulla dispositione dicti Decreti Ducis Philippi Mariae: quo manifeste hæ legitimationes annullantur. Et in specie respondit Curtius Senior in consil. 74. super memorata col. 23. & secundus sun in commentariis de præsumptiōibus libr. 4. præsumpt. 79. n. 67. & in consil. 629. col. vi. verl. & prædicta quidem li. 7. vbi alios retuli. Nec dicatur prædictam dom. Castellionem Comitem Palatinum impetrasse licentiam viendi suo illo priuilegio à prædicto Carolo V. Imperatore antecessore ipsius regis Philip 28. p: quia respondetur, licentiam t̄ illam exprimere non fecit renuntiatione ipsius Imperatoris.

Tertiū admisso etiā vīri veri præiudicium, quod Præfatus dō. Philippus Comes Palatinus habuerit licentiam legitimandi à Regia Maiestate Duce Mediolani: attamen legitimare non potuit ad feuda: cum prædicto in priuilegio Imperatoris Sigismundi non constat, ut aliquo modo facultas legitimandi ad feuda: si cœteri iure requiri scripsi supra in prædicti dubitatione in tertio argumento, ex sententiā Soc. Sen. Decij, & aliorum quamplurimum, quos hic non repetō, ne ex scriptis scripta conficiam.

Quarto hue facit, & illud quattuor argumentum consideratum in prædicti dubitatione, nemp̄ prædictos dominos Ludouicum, & Octauianum fuisse legitimatos tamquam filios dicti dō. Nicolai: cum tamē Iustina eorum mater esset & conceptionis & nativitatis tēpore coniugata: & ob id legitimationem esse nullam & inualidam scripsi precipitato in loco ex sententia Baldi, Plumbini, Alex. lafonis & aliorum, quos denuo referre superuacaneum est.

Quinto & vltimo vrget, & quinta argumētatio, quā deduxi in quinto argumētū prædictis dubitationis hoc est, legitimationem hanc esse nullam & inualidam propter quod non est uerē & proprie legitimatio. Sed dispensatio ex quā prædicti domini Ludouicus, & Octauianus nati sunt (si modo ita est, quod à dicto dō. Nicolaō fuerint generati) ex dictis dominis Nicolaō. Et ideo